

Kamil Stoch

Skoczek narciarski, Mistrz Olimpijski, Mistrz Świata, Mistrz Polski, zdobywca Pucharu Świata, Zwycięzca Turnieju Czterech Skoczni, absolwent AWF Kraków

Kamil Stoch urodził się 25 maja 1987 r. w Zakopanem. Na nartach zaczął jeździć w wieku trzech lat, a pierwsze skoki oddawał w wieku czterech lat. Pierwszymi zawodami narciarskimi, jakie oglądał na żywo, był konkurs skoków w ramach Zimowej Uniwersjady 1993 r. w Zakopanem. W tym samym roku dostał od swego wujka pierwsze narty skokowe. W wieku ośmiu lat zapisał się do klubu LKS Żab, gdzie opiekowali się nim m.in. Mieczysław Mardulą i Jadwiga Staszek. Początkowo trenował kombinację norweską. Jako uczeń szkoły podstawowej w sezonie 1995/1996 zadebiutował w lidze szkolnej i wygrał siedem konkursów w kategorii „1986 i młodszy”. Ponadto w styczniu wziął udział w Małym Memoriale płk. Franciszka Wagnera, który ukończył na szesnastym miejscu w kategorii „1984 i młodszy”.

W 1996 r. regularnie stawał na drugim stopniu podium letniej edycji ligi szkolnej, zwyciężył także w jednym z konkursów. W grudniu wygrał eliminacje do Mistrzostw Makroregionu Małopolska, a następnie zwyciężył główne zawody na skoczni K-30 w kategorii „1987 i młodszy”. W tej samej grupie zwyciężył wszystkie konkursy tamtego sezonu ligi szkolnej, w których brał udział. W Mistrzostwach PZN Młodzików był trzydziesty. W letniej lidze szkolnej w 1997 r. pięciokrotnie stanął na podium, w tym dwukrotnie wygrał (w kategorii 1986-1987). Tamtego lata zadebiutował też w zawodach Pucharu McDonald's gdzie zajął ósme miejsce. W krajowych eliminacjach do FIS Schüler Grand Prix zajął trzecie miejsce, a w „Nadziejach Beskidzkich” w Szczyrku był czwarty (kategoria 1986 i młodszy). W październiku wystąpił w letnich mistrzostwach Polski juniorów, gdzie uplasował się na 18. miejscu w konkursie na Małej Krokwi i na 44. na Małej Krokwi (w szerszej kategorii wiekowej). W grudniu na pierwszym z tych obiektów wygrał Mistrzostwa Makroregionu Małopolska w kategorii 1986-1987. W zimowej edycji ligi szkolnej trzykrotnie wygrał, a raz był drugi.

Zimowe Igrzyska Olimpijskie Turyn w 2006 r.

Zawody skoków rozgrywano w Pragelato. Po oficjalnych treningach, w których plasował się pomiędzy 26. a 55. miejscem w kwalifikacjach na skoczni normalnej skoczył na 99 m i zajął 19. lokatę. Następnego dnia, w serii próbnej był 19. ze skokiem na odległość 96,5 m. W pierwszej rundzie konkursu głównego lądował na 100. metrze i był piętnasty, ex aequo z Romørenem. W finałowym skoku uzyskał odległość 98,5 m i ostatecznie zajął szesnastą pozycję.

Podczas oficjalnych treningów na dużej skoczni najlepszym rezultatem Stocha było dziesiąte miejsce po skoku na 129,5 m. W kwalifikacjach zajął 42. miejsce, uzyskując 110 m i awansował do głównego konkursu jako jeden z trzech reprezentantów Polski¹. W serii próbnej uzyskał 118,5 m. W pierwszej kolejce konkursowej osiągnął 116,5 m i awansował z ostatniego, 30. miejsca. Otwierając drugą rundę, wylądował na 121. metrze zeskoku i przesunął się na 26. lokatę. W konkursie drużynowym skakał w drugiej grupie. W otwierającej serii uzyskał 122 m i pozwolił drużynie na awans z 9. na 8. pozycję. Po pierwszej serii Polacy byli pięci. W drugiej rundzie lądował 2,5 m dalej. Polska ostatecznie zajęła piątą lokatę w gronie szesnastu drużyn.

Zimowe Igrzyska Olimpijskie Soczi w 2014 r.

Stoch podczas pierwszego dnia treningów na normalnej skoczni olimpijskiej na Krasnej Polanie zajmował kolejno 20., 10. i 22. pozycję. Dzień później był drugi i dwukrotnie pierwszy. W serii próbnej przed kwalifikacjami był piąty, a w samych kwalifikacjach osiągnął 100 m.

9 lutego odbył się pierwszy z dwóch indywidualnych konkursów olimpijskich. Stoch w dzień zawodów obudził się chory, ze stanem podgorączkowym. Do poprawy stanu jego zdrowia doprowadzili lekarz i fizjoterapeuta polskiej kadry. W sesji próbnej reprezentant Polski wylądował na 96,5 m, co było 10. wynikiem w stawce. W konkursie oddał dwa najdłuższe skoki zarówno w pierwszej, jak i w drugiej rundzie (105,5 m oraz 103,5 m) i wyprzedził drugiego Petera Prevca o 12,7 pkt. Za swój skok Stoch w drugiej rundzie uzyskał dwie noty 20-punktowe. Tym samym zdobył on swój pierwszy olimpijski medal i został drugim, po Wojciechu Fortunie, Polakiem, który został mistrzem olimpijskim w skokach narciarskich. Jego nota – 278 pkt. – jest najwyższą w historii olimpijskich zawodów na skoczni normalnej. Dzień później w Parku Olimpijskim w Soczi z rąk Ireny Szewińskiej odebrał złoty medal.

12 lutego na drugim treningu na dużej skoczni Stoch upadł, w wyniku czego doznał stłuczenia i skręcenia stawu łokciowego. Sklasyfikowany został na ósmym miejscu (w pierwszej sesji był czwarty). Pomimo urazu dzień później wziął udział w kolejnych treningach, w których zajmował miejsca w pierwszej trójce zawodników (kolejno 1., 2. i 3.). W serii próbnej przed rundą kwalifikacyjną osiągnął najlepszy wynik, po czym zrezygnował z udziału w kwalifikacjach. 15 lutego, podczas drugiego konkursu indywidualnego na dużej skoczni na Krasnej Polanie, zdobył swój drugi złoty medal olimpijski. Osiągnął wówczas 139 m i 132,5 m. Srebro przypadło Japończykowi Noriakemu Kasaiemu (przegrał ze Stochem o 1,3 pkt.), a brąz zdobył Peter Prevč. Tym samym Stoch został pierwszym polskim sportowcem w historii, który zdobył dwa złote medale na jednych zimowych igrzyskach olimpijskich i czwartym, wliczając igrzyska letnie. Został też trzecim w historii skoczkiem narciarskim, który zdobył na jednej olimpiadzie dwa złote medale w konkursach indywidualnych – poprzednio dokonali tego Matti Nykänen i dwukrotnie Simon Ammann. Krążek zadedykował swojej żonie. Złoty medal Kamila Stocha na dużej skoczni był 70. złotym medalem w historii startów Polaków na igrzyskach olimpijskich.

17 lutego wystąpił jeszcze w konkursie drużynowym. Jego zespół zajął czwarte, najwyższe w historii olimpijskiej rywalizacji, miejsce. Stoch skoczył 130,5 m oraz 135 m, co dało mu trzecią najwyższą notę w stawce.

Zimowe Igrzyska Olimpijskie Pjongczang 2018

17 lutego 2018 roku Stoch obronił tytuł mistrza olimpijskiego na dużej skoczni, zdobywając swój trzeci złoty medal igrzysk olimpijskich. Został jednocześnie pierwszym od czasów Mattiego Nykänena skoczkiem, któremu udało się obronić tytuł. Dwa dni później wraz z Maciejem Kotem, Dawidem Kubackim i Stefanem Hulą zdobył brązowy medal w konkursie drużynowym.

Sobotni (17 lutego) konkurs w porównaniu do tego ze skoczni normalnej przebiegał w sprawiedliwych warunkach pogodowych. Wiatr nie kręcił aż tak bardzo, chociaż i tak Kamil Stoch miał z czołówki najtrudniej. Dostał ponad trzy punkty rekompensaty za wiatr, podczas gdy np. Stefanowi Huli odjęto ponad dwa punkty. To plasowało Hulę na 12. miejscu. Z kolei 17. był Maciej Kot.

Stoch (143,8 pkt.) nad drugim Michaeliem Hayboeckiem miał 3,4 punktu przewagi. Austriak w pierwszej serii trafił na świetne warunki. Poszybował najdalej (140 metrów, czyli pięć dalej od lidera). Tuż za nim byli: Andreas Wellinger (1,6 pkt. straty do Hayboeka), Robert Johansson (2,1 pkt. straty) oraz Dawid Kubacki (3 punkty mniej od Austriaka).

Tandego na prowadzeniu zmienił dopiero jego rodak - Robert Johansson. Swoich kibiców nie zawiódł Wellinger, lądując na 142. metrze i zapewniając sobie co najmniej brązowy medal. Hayboeck osiągnął 131 metrów, spadając z podium.

Na belce pozostał tylko Stoch. Polak wylądował blisko zielonej linii, która oznaczała wyprzedzenie Wellingera. Stoch dostał rekompensatę za wiatr, a Wellinger miał odjętych ponad 4 punkty za dobre warunki. To zadecydowało o wygranej skoczka z Zębu, bo Polak osiągnął 136,5 metra. Ostatecznie Niemiec stracił do naszego zawodnika 3,4 punktu. Brąz zdobył Johansson. Kubacki był 10., Hula 15., a Kot 19. To trzeci złoty medal olimpijski Stocha w karierze.

Mistrz olimpijski z 2014 r. w Soczi, gdzie zdobył dwa złote medale i z Igrzysk Olimpijskich z Pjongczang w 2018 r. w Brązowy drużynowy medalista olimpijski w Pjongczang w 2018 w, indywidualny Mistrz Świata z 2013 r. i Wicemistrz Świata z 2019 r., drużynowy Mistrz Świata z 2017 r., dwukrotny drużynowy brązowy medalista mistrzostw świata z 2013 r. i 2015 r., indywidualny srebrny i drużynowy brązowy medalista Mistrz Świata w lotach narciarskich z 2018 r., dwukrotny drużynowy Wicemistrz Świata Juniorów z 2004 r. i 2005 r., dwukrotny zdobywca Pucharu Świata w sezonach 2013/2014 i 2017/2018, w sezonie 2016/2017 w klasyfikacji generalnej pucharu świata zajął drugie miejsce oraz dwa razy trzeci w sezonie 2012/2013 i 2018/2019. Zwycięzca 65. i 66. Turnieju Czterech Skoczni oraz turniejów: Raw Air 2018, Willingen Five 2018 i Planica 7 2018. W Letnim Grand Prix dwukrotnie sklasyfikowany na drugim miejscu w 2010 r. i 2011 r. oraz raz na miejscu trzecim w 2016 r. Triumfator Letniego Pucharu Kontynentalnego w 2010 r.. Zdobywca dwudziestu siedmiu medali na zimowych i letnich Mistrzostwach Polski – 10 złotych. Rekordzista Polski w długości skoku narciarskiego (251,5 m uzyskane w Planicy w 2017). Dwukrotny sportowiec roku w plebiscycie „Przeglądu Sportowego” w 2014 r. i 2017 r. Kawaler Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski i Medalu Holmenkollen.

W sezonie 2017/2018 jako drugi zawodnik w historii odniósł zwycięstwa we wszystkich czterech konkursach Turnieju Czterech Skoczni podczas jednej edycji. Jest jednym z trzech zawodników, którzy wygrali pięć konkursów TCS z rzędu.

Jako trzykrotny mistrz olimpijski jest najbardziej utytułowanym polskim sportowcem w historii zimowych igrzysk olimpijskich.

Złote medale Kamila Stocha (Facebook)